

AIBINA

REVISTĂ POPULARĂ

Ȧpare in fiecare Duminecã

COMITETUL DE REDACȚIE:

IGN KALINDERU

P. Gârboviceanu	▲ P. Dulfu
G. Coșbuo	V. S. Moga
G-ral P. V. Năsturel	N. Nicolaescu
G. Adamescu	Gr. Teodossiu
I. Otescu	▼ C. C. Pop.-Tașcã.

PENTRU PREMII

O RUGĂMINTE ABONAȚILOR NOȘTRI

Cu prilejul sfârșitului anului școlar, se dau copiilor silitori premii, de obicei în cărți.

Cu toții ne dăm seamă de înrăurirea ce are asupra copiilor ca și a adulților, citirea de cărți cu conținut adesea nepotrivit.

Din existența de 9 ani a revistei «Albina» s'a putut vedea că ea este o adevărată călăuză pentru viața de toate zilele a fiecărui cetățean. Prin sfaturile ce ea dă, ca și prin articolele de igienă, agricultură, horticultură, creșterea vitelor, sericicultură, etc., ea este un bun sfătuitor în ori ce împrejurare; iar prin bucățile asupra istoriei patriei, desvoltă dragostea de țară și de neam.

Pentru a o putea pune în mâinile tuturor, am broșat în volum, colecții de câte 3 luni, cuprinzând câte 13 numere, de câte 6 luni, cuprinzând 26 numere și colecții de câte un an, cuprinzând 52 numere.

Volumul broșat pe 3 luni costă lei 1,50

» » » 6 » » » 3,—

» » » 1 an » » 6,—

Asemenea am făcut *volume legate* pe un an, costând 7 lei volumul.

Rugăm dar persoanele cari vor să dăruiască cărți de premii la copii să ia revista «Albina».

Celor ce cumpără 10 volume, li se dă un rabat de 10 la sută din prețul arătat mai sus.

Facem un călduros apel Domnilor învățători și îi rugăm a recomanda revista «Albina» între cărțile de premii.

Toate cererile trebuiesc însoțite de cost.

Cheltuelile de porto sunt în socoteala revistei.

Rugăm pe abonații noștri rămași în urmă cu plata abonamentului să se grăbească a-l trimite. Le-am făcut cunoscut de mai multe ori timpul pe care datorese și regretăm că trebuie să revenim.

ADMINISTRAȚIA.

Avis important.

În editura cunoscutei librării **H. STEINBERG, str. Gabroven No. 10**, București, au apărut în **TREI VOLUME** lecțiuni practice, întocmite după programa școlilor primare urbane și rurale de *Gh. N. Costescu*, directorul școlii de băieți «Enăchiță-Văcărescu», din București. Această mportantă lucrare cuprinde 3 volume și anume: Volumul I-*iu Metodica limbei Române*, coprinde aproape toate lecțiile de Limba Română dela cl. I—IV-a așa cum trebuiesc făcute cu copiii. Costă 5 lei. Volumul II-*lea: Metodica Matematicei*, cuprinde lecțiile de aritmetică și geometrie după program, dela cl. I—IV-a. Costă 5 lei. Volumul III-*lea: Metodica Istoriei și Geografiei* cuprinde toate lecțiile de istorie și geografie după program dela cl. II—IV-a. Costă 7 lei.

Fiecare volum cuprinde două părți: **teoria și practica.**

Comandele se pot face la toate librăriile din țară.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an lei 5 | Abonamentul în străin. pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Miza publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL :

Cuvântarea M. S. Regelui cu prilejul primirii Corpurilor Legiuitoare la 11 Maiu. — Econ. Constantinescu-Lucași, Predică la pogorirea Dubului Sfânt. — I. Kalinderu, Cuvântare la Academia Română la 12 Maiu. — Dr. I. Șulonescu, Viața plantelor. — Sofia Nădejde, Fac oare lux țăranii? — R. V., Tratatamentul preventiv al maneii. — C. Iordăchescu, Foaie verde mieșunele (cântec pe note). — Y. S. Moșca, Cronica agricolă, economică și comercială. — Cronica săptămânii. — Lista primei trageri a loteriei presei. — Dela sate. — Informațiuni. — Licitățuni.

Sănturi: Ca să nu se umfle vitele de trifoiu.

Ilustrațiuni: Frunze și flori de pădăie. — O sămânță de fasole tăiată. — A. S. R. Principele Carol al României. — A. S. R. Principele Nicolae. — A. S. R. Prințesa Elisabeta și A. S. R. Prințesa Maria.

Cuvântarea rostită de M. S. Regele

cu prilejul primirii Corpurilor Legiuitoare în ziua de 11 Maiu.

«Cu o vie emoțiune și o adâncă recunoștință arunc astăzi o privire asupra acestui lung șir de ani, străbătut în strănsă unire de simțiri și de voință cu iubitul Meu popor,—și Mă simt fericit și mândru că am răspuns, acum 40 de ani, la chemarea lui, primind nobila, dar greaua sarcină de a închină puterile Mele la îndeplinirea aspirațiunilor sale.

«Nu Mă jeluiesc de greutatețile ce Le-am întâmpinat în cale, nici de ceasurile de întristare, căci le-am împărtășit cu întreaga națiune care M'a sprijinit cu credința sa și M'a răsplătit îndoii printr'o dragoste nesecată. D'impotrivă, toate aceste piedici și dureri măresc chiar prețut izbândei noastre.

«Da, binecuvântată și rodnică a fost această epocă de renaștere a României, în care, prin patrioticul avânt al tuturilor inimilor și prin înțelepciunea cumpănită a marilor noștri bărbați de Stat, am putut înscrie în istorie pagini glorioase pentru neamul românesc.

«Este o sfântă datorie pentru Mine de a da astăzi aces-

«lor neuitați fruntași prinorul recunoștinței Mele nemărginite.—Mulți din ei au trecut într'o viață mai bună; însă credincioasa Noastră aducere aminte nu se va șterge nici odată, căci lor și vitezei noastre armate datorim înființarea la gurile Dunărei a unui Regat român neatârnat, așezat pe temelii trainice, a căruia aniversare de 25 ani o sărbătorim acum împreună cu al 40-lea an al domniei Mele.

«Acele roade strălucite sunt cea mai mândră răsplată pentru munca statornică a unei întregi generații, care a înfruntat lupte crâncene și grele încercări spre a mântui Patria de primejdiile ce amenințau chiar ființa sa.

«Cuvântările călduroase ce Mi le roștiți în numele Re-prezentățiunei naționale, cu prilejul acestei îndoite aniversări, umplu sufletul Nostru de o nespusă bucurie.—Le primesc cu recunoștință ca o credincioasă mărturisire a dragostei poporului Nostru iubit.—Mulțumesc în deosebi fruntașilor în viață, cari M-au ajutat în îndeplinirea grelei Mele chemări și au luat o parte însemnată în saptele săvârșite.—Mă rog apoi lui Dumnezeu să le dăruiască lor și Mie încă mulți ani cu sănătate ca să-i putem cu toții închină la desăvârșirea operei începute și la întărirea tot mai mare a scumpei noastre Români.

«Oricum va fi voința dumnezeiască, căreia Ne supunem cu smerenie, totuși nu ne putem opri de a privi viitorul Tărei cu încredere, căci acest viitor se întemeiază pe virtutea acestui neam românesc care a înfruntat neștirbit restrițele a 18 veacuri, pe o fărănime vânjoasă în război și și muncitoare în timp de pace, și se reazemă pe reciproca și neclintita credință între Națiune și Dinastie, ale cărei tineri vlăstari, născuți pe pământul românesc și crescuți în legea strămoșească, vor ști, cu ajutorul lui Dumnezeu, să strângă tot mai mult aceste legături sufletești.

«Să ne unim dar cu toții în acest strigăt atât de scump inimilor noastre, care coprinde și cele mai sfinte dorinși:

«Să trăiască România, tot mai tare, tot mai fericită, tot mai binecuvântată!»

Predică la pogorîrea Duhului Sfânt.

Frați creștini!

În praznicul pe care l-am săvârșit acum zece zile, — Înălțarea Domnului — Mântuitorul, înălțându-se la cer în fața sf. Apostoli, le-a făgăduit că de acolo le va trimite alt mângâitor, pe Duhul adevărului, care dela Tatăl purcede.

Sf. Apostoli, ascultători Domnului, s'au întors în Ierusalim, căci Mântuitorul s'a înălțat la cer de pe muntele Măslinilor, care este în apropiere de Ierusalim, și acolo, au așteptat cu multă nerăbdare împlinirea făgăduinții date.

În tot timpul aşteptării lor, sf. Apostoli, pe deoparte, n'au încetat rugăciunile lor către Dumnezeu; iar pe de alta, au complectat numărul de doisprezece, căci rămăseseră numai unsprezece, fiindcă Iuda vânzătorul se spânzurase.

Complectarea au făcut-o în modul următor: Dintre cei aproape 120 de credincioşi câţi erau atunci, au ales doi: pe *Iosif* care se chemă *Varsava*, şi pe *Matia*. Apoi spre a vedea, care trebuia să ia sarcina apostolii, au aruncat sorţi şi, sorţul a desemnat pe *Matia*.

Trecând zece zile dela Înălţarea Domnului, sau cincizeci dela învierea sa, adică astăzi, făgăduinţa dată de Mântuitorul, s'a împlinit întocmai, căci pe când şedeau sf. Apostoli în casă cu uşile încuete de frica Iudeilor, au auzit un sunet puternic şi deodată Duhul Sfânt s'a pogorit asupra lor în chip de limbi de foc. Duhul Sfânt, a luminat şi însufleţit pe fiecare dintre ei, în așa chip minunat, încât din acel timp, sf. Apostoli, au început să vorbească şi să predice pe Mântuitorul cel înviat din morţi, în felurite limbi.

Mare minune, iubiţi creştini! Şi măreţia acestei dumnezeieşti pogoriri a S-tului Duh, s'a probat imediat, căci o puternică şi înfricoşată mişcare s'a produs în spiritele tuturor Ebreilor adunaţi în Ierusalim. Şi erau Ebrei mulţi, foarte mulţi, veniţi din cele mai depărtate localităţi, ca să ia parte la sărbătoarea cea mare pe care o aveau, sărbătoarea Rusaliliilor, care era îmbinată cu a secerişului. Sărbătoare pe care Ebreii o ţin şi astăzi cu deosebit ceremonial, la cincizeci de zile după Paşti sau dela eşirea lor din Egipt, în aducerea aminte de primirea legilor pe muntele Sinai.

Mişcarea, sau mai bine zis, turburarea produsă asupra Ebreilor, prin strălucita luminare a sf. Apostoli, a fost atât de înfricoşată, încât cu mirare se întrebau unii pe alţii: *Au nu sunt aceştia ce grăesc toţi Galileeni? Şi cum noi auzim fiecare limba noastră întru care ne-am născut? Parthenii şi Midienii şi Elamitenii şi cari locuiesc în Mesopotamia, în Iudeea şi în Capadocia, în Pont şi în Asia, în Frigia şi în Pamfilia, în Egipt şi în părţile Libiei celei de lângă Cirene, şi nemernicii Romani, Iudeii şi veneticii, Criterii şi Arabii, auzind pe ei grăind în limbile noastre măririle lui Dumnezeu.* Iar alţii dintre Ebrei, întunecaţi la minte, au socotit pe sf. Apostoli, că sunt beţi.

Sf. Ap. Petru, auzind acestea, a venit în templu unde erau cu toţii adunaţi şi prin predicile sale a isbutit, pe deoparte, să-i facă a înţelege că Apostolii nu sunt beţi fiind al treilea ceas din zi, adică de dimineaţă; iar pe de alta, le-a arătat lămurit, că ceace văd şi ascultă la s-ţii Apostoli, este strălucita lucrare a lui Dumnezeu prin Duhul Sfânt. Această lucrare a fost prezisă de Profetul Ioil, care zice: *Turna-voiu din Duhul meu peste tot trupul, şi vor prooroci feciorii voştri şi fetele voastre.*

Izbânda sf. ap. Petru a fost mare, căci din mulțimea celor ce l-au ascultat, au trecut la creștinism peste trei mii. Dar ea devine din ce în ce și mai mare, căci la câteva zile după pogorîrea s-tului Duh, mergând iarăși la templu însoțit de sf. ap. și evanghelist Ioan, au întâlnit la ușa templului pe un olog din naștere, care cerea milă. Ei văzându-l au zis: *Aur și argint n'avem să-ți dăm, ci aceea ce avem îți dăm: In numele lui Iisus Cristos Nazarineanul, scoală și umblă.* Și îndată s'a făcut sănătos.

Această minune, a avut atâta înrăurire asupra Ebreilor, încât a mai trecut la creștinism încă vre-o două mii.

Cum văzurăm, în scurtă vreme după pogorîrea Duhului Sfânt, numărul credincioșilor din Ierusalim ajunsese ca la cinci mii; deci ziua de astăzi — **Pogorîrea Duhului Sfânt asupra Apostolilor**, trebuie considerată ca ziua cea mai scumpă pentru noi creștinii, fiind ziua în care a luat naștere biserica creștină, a luat început predica învățăturilor evanghelice.

Sf. noastră biserică, pentru ca să imprime mai adânc în spiritele noastre, importanța și măreția acestei sărbători, ne distribue în fiecare an foi de nuc, cari închipuesc limbile de foc sub forma cărora s'a pogorit Duhul Sfânt asupra s-lor Apostoli.

Iubiți creștini! În urma acestui scurt istoric al importanței sărbători de astăzi, m'am întrebat despre ce aș putea să vorbesc într'o ocaziune atât de solemnă? Și m'am hotărît să vă întretin câteva momente despre *credință în opunere cu necredința*.

Se va părea, poate, unora din Dv., ceva obicinuit, căci nu există predică în care să nu se vorbească ori să nu se indice credința, ca absolut trebuitoare oricărui creștin. Da, așa se pare la prima auzire, dar în realitate, să-mi dați voie, să afirm cu toată tăria, că lucrul nu stă așa. Să mă explic. În știință, spre pildă: În matematică sunt unele teoreme; în științele fisico-chimice sunt unele formule, în religie chiar sunt unele precepte, pe cari cu cât le vom repeta mai des, cu atât le vom învăța și reține mai multă vreme.

Dar nu numai atât, ceea ce m'a îndemnat și hotărît mai ales, să vă vorbesc astăzi despre o atare chestiune, este convingerea neștrămutată ce am, că nu poate fi o altă călăuză, nu poate fi un alt îndemn, care v'a hotărît să veniți la biserică astăzi într'un număr atât de mare, spre a lua parte la săvârșirea sfintei liturghii, decât *credința*, numai adevărata *credință*.

Să vedem dar, ce este credința și foloasele ei, și apoi în ce stă necredința și relele cari decurg dintr'ânsa.

Credința.

Frați creștini! Cel ce a definit credința odată pentru totdeauna este sf. Ap. Pavel. El zice: *Credința este încrede-*

rea despre cele ce se speră și convingerea despre cele ce nu se pot vedea. (Ebrei c. 11 v. 6). Sau cu alte vorbe: Credința ortodoxă consistă în a crede cu inima și a mărturisii cu gura pe un Dumnezeu, închinat în trei persoane.

Ea este, deci, lumina prin care omul devine capabil a rezolvi misteriiile timpului și ale eternității. Prin această lumină, el cunoaște destinația sa, demnitatea sa, valoarea sa, precum și a celorlalte creaturi din prejurul său. Fără această lumină, n'ar putea exista, nici virtute, nici consolațiune pe pământ.

Credința, în fine, poate fi considerată ca telescopul inteligenții, ea apropie lucrurile și le înfățișază vederii noastre; pe când îndoiala, ca nu microscop, mărește dificultățile, exagerându le.

A crede în Dumnezeu, înseamnă a-L simți în interiorul nostru, a fi convingși despre existența Lui; cu toate că nu-L putem vedea cu ochii trupului și cu spiritul nu-L putem pătrunde.

Deci ținând seamă, pe deoparte, de acestea; iar pe de alta, privind credința din punct de vedere mai larg, putem înțelege prin ea învățătura bisericii noastre, sau chiar religiuinea creștină.

Astfel privită chestiunea, cred cu totul de prisos a insista să vă arăt ce este religiuinea și în ce consistă ea; ci mă mărginesc a vă spune, că numai prin religiuine putem câștiga pe acest pământ, adevărata fericire, fiindcă într'ansa și numai într'ansa putem găsi totdeauna mângâerea de care simțim trebuință în necazurile și patimile vieții aceștia. O atare mângâere lipsește cu totul celor necredincioși. Ei, deși vroesc a fi fericiți pe acest pământ, totuși nu pot fi; pentru că desprețuesc religiuinea, singură în putință de a face pe oricine fericit.

Ca să ne întărim și mai mult în acest adevăr, n'avem de cât să examinăm în treacăt viața unui credincios.

Credinciosul își stimează religiuinea sa, și consfințește prin purtarea lui poveștile ei, nu numai când se găsește în fericire și bucurie, ci și în timp de nefericire și suferință; cu alte vorbe, în toate nenorocirile vieții sale, religiuinea îi este reazim puternic, liman de mântuire. Mai ales, în timp de suferințe, credinciosului, religiuinea îi este cel mai mare consolator, căci ea îl face să vadă în acele suferințe, cercetările lui Dumnezeu necesarii pentru mântuirea sufletului său, iar nici decum niște pedepse.

Ca exemple convingătoare în această privință, avem viața tuturor sfinților bisericii noastre printre cari se prenumără și sfinții împărați cei întocmai cu apostolii — *Constantin și Elena*, a cărora amintire o serbăm astăzi, odată cu pogorierea Duhului sfânt.

Binecuvântați creștini! Dumneavoastră știți, desigur, tot

aşa de bine ca şi mine, că atât sfinţii împăraţi Constantin şi Elena cât şi toţi ceilalţi sfinţi ai bisericii noastre, dacă au ajuns să se bucure de această mare graţie înaintea lui Dumnezeu, apoi aceasta au dobândit-o numai prin tăria credinţii lor şi prin săvârşirea virtuţii.

Ştiind aceasta zic, să căutăm şi noi ca venind la biserică în diferitele sărbători de peste an, să ne împlinim datoriile către sfinţi în chipul următor: 1) Adunându-ne în biserică să-i preamărim prin cântări de laudă pentru faptele lor; 2) Să învăţăm dela dânşii a lucra virtutea, adică să-i luăm de model pentru tăria lor de caracter în mărturisirea adevărului, în timpul ispitirilor ce putem avea; şi, în fine, 3) Având în vedere marea glorie cerească de care s'au făcut vrednici Sfinţii prin virtuţile lor; cum şi înarea graţie sau favoarea câştigată de dânşii înaintea lui Dumnezeu, să-i rugăm neîncetat a fi mijlocitori şi rugători între noi şi Dumnezeu. Acesta este după socotinţa mea, cel mai demn mod în care ne putem achita datoriile ce avem către sfinţi.

N e c r e d i n Ț a.

Fraţi creştini! In cele vorbite până aci arătând pe scurt ce este credinţa şi cari sunt foloasele ei; ne rămâne după planul fixat, a vorbi ceva despre necredinţă şi tristele ei urmări.

Necredinţa, ca duşman al credinţii, nu poate fi decât consecinţa funestă a unei rătăcirii de idei sau de fapte. Aşa fiind, ea este foarte periculoasă pentru cel ce o posedă, căci îl face să piarză încrederea şi sinceritatea; ba chiar şi ideea de dreptate să n'aibă nici o valoare înaintea lui. Mai mult încă, necredinţa predispune pe necredincioşi a se lăuda că ei sunt mai buni pentru societate, decât cei credincioşi; pe când în realitate, ei sunt cei mai periculoşi pentru omenire, şi necredinţa lor este boala care are urmările cele mai vătămătoare.

Spre a ne convinge pe deplin despre acest adevăr, să examinăm puţin şi viaţa unui necredincios.

Omul necredincios sau fără de religione, nu se sfieşte de nici o minciună şi înşelăciune numai să-şi satisfacă ambiţiunea şi pofta sa urâtă; nici un fel de dreptate nu este sfântă înaintea lui, şi nici o înşelăciune nu-l ruşinează, numai şă-şi poată sătura avariţia; săvârşeşte toate abaterile, numai ca să-şi îndestuleze poftele şi plăcerile lui. Profanează şi despreţueşte tot ce este bun şi sfânt; însfârşit, pentru omul necredincios, religionea şi preceptele ei n'au nici un preţ.

Vă întreb acum, bună este o asemenea viaţă? Răspunsul va fi, desigur, negativ; căci dacă pe asemenea oameni îi ajunge vre-o nenorocire, ori sărăcie, sau vre-o boală; dacă sunt persecutaţi de cineva, sau vin asupra-le alte necazuri; unde pot căută scăpare şi mângâere? Unde pot găsi liniştea

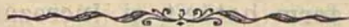
sufletului și îndestularea inimii? În Dumnezeu, pe care nu vor să-l recunoască? La cer, despre care nu vor să știe nimic? Sau poate vor căuta mângâiere și ajutor la oameni? Dar aceștia sunt în mare parte, egoiști și necredincioși, înșelători și indiferenți, ba uneori chiar nesimțitori către cei nenorociți! Fără îndoială, ei nu pot face nici una, nici alta. Deci se aleg cu neodihnă, cu dureri continue, ba chiar cu disperarea, care curând sau mai târziu, îi conduc la tristul sfârșit — sinuciderea.

Iubiți creștini! Pe temeiul celor vorbite și pentru a-mi împlini datoria de păstor sufletesc și în această sfântă și dumnezeiască sărbătoare, închei cuvântarea mea cu îndemnul părintesc: Să avem credință tare și nestrămutată în Dumnezeu; să respectăm și să prețuim totdeauna sfânta noastră religie, căci ea este care ne învață că există Dumnezeu, care este de față pretutindeni, atotștiutorul și foarte drept, care răsplătește binele și pedepsește răul.

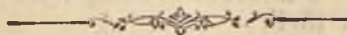
Să ne ferim de contactul cu oamenii necredincioși sau fără de Dumnezeu. Să ocolim, pe cât vom putea, societățile chiar în cari se vor afla asemenea oameni, căci după cum am văzut, sunt foarte periculoși. atât societății, cât și lor înși-le.

Și, în fine, mai înainte de a sfârși adaog: Credința noastră să fie totdeauna însoțită și de fapte bune, demne de ea, căci numai așa vom putea fi fericiți și plăcuți lui Dumnezeu. Numai așa petrecând viața pământească, putem să ne învrednicim a primi dela Tatăl ceresc plata celor drepti, adică să fim chemați în împărăția Lui prin mângâitoare cuvinte: *Veniți binecuvântați Tatălui meu, de moșteniți împărăția care este gătită vouă dela întemeierea lumii*; pe când din contră, dacă vom avea credință numai pe buze, și vom fi numai *cu numele creștini*, iar cu viața și faptele noastre departe de povețile religiei creștine, atunci, desigur, vom fi desprețuiți de Dumnezeu și goniți afară din împărăția Lui prin întristătoare cuvinte: *Duceți-vă dela mine blestemaților în focul cel veșnic, care este gătit vouă și diavolului*. Amin.

Economul I. Constantinescu-Lucacl.

Pentru a împiedecă ca vitele hrănite cu trifoiu să nu se umfle, la semănatul trifoiului amestecăm în sămânța de trifoiu de fiecare hectar, 1—2 kilograme sămânță de chimen, după cum trifoiul îl semănăm cu sămânță de iarba sau curat.

Cuvântarea rostită de d-l Președinte I. Kalinderu, în ședința solemnă a Academiei,
din 12 Maiu 1906.

Onorați colegi,

În trecutul neamului nostru sunt numeroase faptele înălțătoare de inimi, dar puține clipele de fericire.

Aceste zile sunt tocmai consacrate amintirii uneia din cele mai fericite părți ale Istoriei noastre: Domniei Regelui Carol, și nu putem, ca buni Români, să nu ne oprim gândul la Unirea Principatelor și la alegerea Principelui Carol de Hohenzollern ca domnitor, căci dela aceste două fapte mari își trage obârșia starea de lucruri din ziua de astăzi în țara noastră.

E încă destul de aproape această din urmă dată, pentru ca să ne dăm bine seama, unii chiar din propria noastră amintire, de însuflețirea cu care națiunea a făcut fericita alegere, și de speranța ce animă pe toți, de a vedea cât mai curând țara ferită de veșnicile schimbări, care ne-au făcut atâta amar de rău. În fundarea Dinastiei se pusesse nădejdea unei stavile a luptelor din trecut dintre frați, și a unei garanții de stabilitate, de liniște și de progres.

Increderea eră reciprocă, căci noi puseseam ochii, pentru realizarea visului nostru, pe un tânăr vlăstar al unei vechi și strălucite familii domnitoare, iar Acesta nădăjduia, că într'o națiune, care a avut în decursul veacurilor, spirite înalte, firi puternice, va găsi patrioți devotați, cu ajutorul cărora să îndeplinească chemarea Sa. Această îndeplinire n'a fost ușoară!

Pe de o parte, Principatele erau într'o stare înapoiată, iar pe de alta, aspirațiunile naționale tindeau la ruperea legăturii de vasalitate către Poartă și la stabilirea Independenței depline ceeace nu se putea dobândi într'un termen scurt de un popor, care de abia începea să se întremeze, și care trebuia să dovedească prin arme, că merită și poate impune ce vrea.

Poporul s'a strâns în jurul noului Domn, care însuflețit de aceeași dorință, ferm hotărât, și încrezător în iubirea și puterea de viață a supușilor săi, pregătî o oștire demnă de trecutul nostru de vitejie, care a condus-o fără șovăire la izbândă.

În cei 40 de ani dela suirea pe tron a M. Sale Regelui, s'a întărit cu prisosință încrederea dintre Domn și națiune, și astfel neamul românesc s'a ridicat treptat și sigur, și a luat în rândul celorlalte State, locul ce i se cuvenea. În acest răstimp nu e faptă, nu e gând, care să nu știe dovada spiritului pătrunzător, a inimei devotate și iubitoare, căreia eră încredințată soarta țării.

Un războiu glorios a întărit definitiv neatârnamarea noastră. România a intrat în rândul Regatelor, și această situațiune nouă și înălțătoare este produsul unei febrile activități de redeșteptare națională și de progres în toate direcțiunile cugetării și muncii omenești.

Privind lunga și fericita domnie a M. S. Regelui Carol I, și asemănând starea de mai înainte cu cea de acum, trebuie să recunoaștem că totul s'a schimbat în bine. Acest progres, pe atât de mare; pe cât de general, a întemeiat vaza de care ne bucurăm printre neamuri ca element de ordine și de civilizațiune, și ne-a creiat o sfântă datorie de recunoștință și către ilustrii sfetnici ai Tronului, care a închinat patriei munca lor și ne-au lăsat o măreață moștenire, căci, a început să fie mare numărul celor care au putut servi Regele și Țara la începutul acestei Domnii, și n'au apucat să vază frumoasa serbare din zilele acestea.

Ca și armata, toate celelalte instituțiuni de Stat au fost reorganizate după cerințele dreptului și după învățăturile științei. S'a dat un puternic având vieții economice, și mai pe sus de toate celei culturale, care e cea mai sigură garanție a existenței și progresului național, iar învățământul a fost pus la înălțimea progreselor dobândite în alte părți. În toate artele, în toate științele, avem unul sau mai multe nume apreciate în străinătate.

La 1866 de abia se aruncase sămânța acestei frumoase înfloriri. Instituțiuni, acum mărețe, erau numai începute, sau au fost create în urmă. Din acestea Academia Română, înființată la 1 Aprilie 1866, ca «Societate literară,» ocupă primul loc, și dacă dezvoltarea literară s'a făcut în afară de dânsa, ea a dat un puternic avânt adunării monumentelor de tot felul ale trecutului nostru, și a prezidat la transformarea și la adâncirea Istoriei, ridicând astfel sentimentul iubirei de neam, al iubirei strămoșilor.

Indeplinid cu sfințenie datoria ei de păstrătoare a cultului memoriei bărbaților mari ai României, Academia aduce, în această solemnă ședință, prinosul ei de recunoștință: celor care au ajutat-o în ori ce mod la realizarea misiunii ei, și bărbaților de Stat care au lucrat pentru binele obștesc și au sporit puterile țării. Iar mai pe sus de toate că serbează cu însuflețire pe Înaltul ei protector, pe întemeietorul Regatului Român, care a muncit fără preget 40 de ani cu mintea și cu inima la înălțarea noastră și la punerea temeliei neclintite pe care să se ridice munca viitoare a țării, pentru ajungerea idealului nostru.

Ziua aniversară a suirei Suveranului pe tron, a Independenței, a încoronării Primului Rege Român, se repetă de astă dată a 40 oară. Poporul nostru a mai avut domnii de 40 de ani. A avut și perioade de mulțumire și de slavă, dar se simțiă că nu sunt decât clipe trecătoare; că negura va goni

din nou lumina, pe când acum, pe cât e îngăduit omului a pătrunde în tainicile hotăriri ale Proniei, totul ne îndreptățește a crede că nu vom mai face înapoi drumul, ce am străbătut în acești 40 de ani, că viitorul ne va aduce și mai multă tărie și mai perfectă viața națională decât ne-a fost dat până azi.

Mulțumind cu creștinească umilință Providenței pentru binele trecut, o rugăm să întinză și pe viitor sfânta sa ocrotire asupra țării și neamului românesc.

Aducem, cu prilejul acestei mărețe aniversări prea respectuasele noastre omagii, împreună cu asigurarea unui ne-strămutat devotament și cu expresiunea adâncii noastre grațitudini, M. S. Regelui care a prezidat cu atâta înălțare de cuget, cu atâta tărie de fapte, și într'un chip atât de fericit la redeşterea noastră națională.

Trăiască dar M. S. Regele !

Trăiască M. S. Regina, grațioasa gânditoare și înălțătoare a sufletului și inimilor mamelor române.

Trăiască Altețele Lor Regale Principii Moștenitori, cari au căutat să pătrundă tot mai adânc în firea și dorințele noastre pentru a putea fi odată vrednici urmași ai Celui pe care-L slăvim azi !

Trăiască Auguștii Lor Copii !

Să trăiască România !

VIAȚA PLANTELOR

Într'unul din numerele de mai nainte ale «Albinei», am încercat să arăt cum plantele își caută hrana în pământ răsfirându-și rădăcinile în toate părțile. Pentru ele rădăcinile sunt adevărate brațe, asemenea brațelor din jurul gurei dela unele animale ce trăesc lipite pe stâncile din mări. Dacă plantele se îngrijesc de viața lor, căutând hrana cele prieste, ele se îngrijesc cu atât mai mult de puii lor, ascunși în semințe. Semințele se fac în flori; căutând să asigure viața puilor din semințe, ele vor căuta mai dinainte să-și ocrotească florile contra frigului, a ploilor ș. a.

Aruncați-vă puțin ochii asupra acelor burueni cari se găsesc prin toate ogrăzile și cari înfloresc de cu primăvară și până către toamnă. Și se zice pe unele locuri *păpădie*, pe aiurea *Parasita-găinei*. Ceeace de odată ni se pare că e o floare-galbenă, dacă o privim mai bine vedem că e o îngrămădire de numeroase floricele micuțe, ce stau strâns înghe-muite una lângă alta. Când sunt abea imbobocite ele sunt

învălite, ca în niște scutece (vezi fig. 1, A) de frunzulițe verzi, subțiri, ce le acoper peste tot. Când e vreme frumoasă, soare și ceva vânt ușor, ele se deschid cât pot de mult ca niște bumbi de alamă galbeni presărați pe iarba proaspătă din primăvară (fig. 1, B). De cumva vremea se strică, e păclă

Frunze și flori de păpădie.

In A florile sunt apărate de frunzișoarele verzi; In B florile sunt dezvălite.

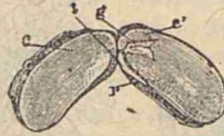
ori ploaie mărunță, florile se închid, se strâng iarăși grămăgioară; frunzișoarele de sub ele se ridică, le învălește din nou peste tot, ca nu cumva frigul să atingă gingașele floricele în cari a început să crească semințele cu puișorul fraged.

Când te uiți în diferite vremuri la asemenea flori și știi rostul pentru care se închid și se deschid, mintea nu se poate opri să nu asemene îngrijirea plantei pentru semințele ei, cu îngrijirea ce o dă cloșca puișorilor tineri, strângându-i repede sub aripi când e frig, plouă, ori când aude semnul dat de om (i-hai! i-hai!) că vreun uliu caută cu gând rău la odraslele ei.

Dar buruiana nu se îngrijește numai să apere sămânța de frig ori ploaie, până când crește îndeajuns spre a se apăra

singură. Toată munca ei, toată strădania de a căuta în pământ hrană, e tot pentru samânță.

Am spus că în samânță se află pușorul de plantă, care crescând va da naștere la o altă plantă. Ori cine poate să vadă pușorul dintr'o samânță de fasole (fig. 2). Când des-

O samânță de fasole despiciată în două, spre a se vedea pușorul plantei (g t r) prins între cei doi saci cu hrană, însemnați cu e.

pici fasolea în două, mai ales după ce ai pus'o în apă caldută să se umfle puțin, între cele două jumătăți, la marginea scobită, se vede firisorul îndoit, format dintr'o rădăcioară (r) și un muguraș (g) cu două frunzulițe. Dacă samânța are umezeală, căldură și e pusă în pământ, ea încolțește, pușorul crește, își înfige rădăcina în pământ își scoate frunzișoarele în aer... și habar nu mai are. El crește, având ploaie la timp ca și orice altă buruiană.

Pentru ca să crească de odată, are nevoie însă de mâncare, ca și un copilăș. Din pământ nu și-o poate lua pentru că încă nu și-a înfipt rădăcina; din aer nici atâta. Mama lui — planta bătrână — s'a îngrijit să-i puie niște mâncare chiar lângă el, în samânță. Cele două jumătăți de fasole (c în fig. 2), nu e decât mâncarea îngrămădită de plantă pentru pușorul ei. E traista cu mămăligă și brânză ce o pune mama în gâtul băiatului, pe care-l trimete la școala din sat. Când samânța e în pământ și pușorul începe să crească, el suge mâncarea ce o are alătura, prinde a se întinde, își lungește rădăcina, frunzele, și de acolo începe să se hrănească el singur. Eră și vreme, căci buruiana bătrână având de dat hrană la multe seminți, a economisit și nu a pus în traista fiecărui pușor, decât atâta cât îi trebuie până ce și poate agonisi singur pâinea de toate zilele.

Mămăliga și pâinea ce o mâncăm noi este tocmai hrana pușorului plântei. Căci cum căpătăm făina? Semănăm semințele pe ogoare păzite, îngrijim planta ca să crească cum trebuie, iar la urma urmei culegem semințele ei (boabele de popușoi și de grâu), le măcinăm, scoatem hrana ce o pusese planta pentru puii ei (făina), asvârlim mantaua în care samânța eră învălită (tărăța) spre a fi apărată, punem făina în saci și când avem nevoie o facem mămăligă sau pâine. Astfel se prinde pentru ce noi trebuie să dăm o deosebită îngrijire plantelor dela care tragem folos și pentru ce la nevoie trebuie să le îngrășăm pământul. Căci și ele ca și animalele de pe lângă casă, când au hrană aleasă și din belșug, sug ce e mai bun, adunând și pentru puii lor din să-

mânță, tot ce e mai bun și din belșug spre folosul nostru.

Iar când nu e semănată la timp și nu are de unde își trage hrana din pământul istovit, ori nu va avea vreme să dea semințele ce ne trebuiesc nouă, ori de le va da, acestea vor fi sărăcăcioase în hrană și vom avea o recoltă slabă. Facă oricine asemănare între plantele ce le cultivăm prin grădini, prin ogoare și între animalele (vaca, oaia), ce le creștem pe lângă casă. Când acestora din urmă nu le dăm hrană bună, nu le apărăm contra ploiei și a frigului, nu le cruțăm la muncă, ele slăbesc, dau lapte puțin și slab. Ca și animalele, plantele *au și ele viață*; au și ele nevoi pentru a trăi cum se cade. Le dăm îngrijire ca lumea, trăesc bine, adunând și pentru puii lor (adică pentru noi) hrană îmbelșugată, după cum îngrijim bine vaca și oaia, ne dă lapte bun și mult.

Iași.

Dr. I. Simionescu.

DE LA ȘATE

În urma îndemnului domnului Em. Copăcianu, învățător, s'a făcut în com. Letca-Veche, Vlașca, în ziua de 4 Aprilie a. c., un mare bal și o expoziție de lucruri casnice sub patronagiul doamnelor: Alexandrina Dem. Abeleanu, Bălașa I. Demetrescu și Elena I. Dărăscu.

Expoziția s'a deschis printr'o caldă și meșteșugită cuvântare ținută de d-l Em. Copăcianu, apoi s'au împărțit la premiate diplomele și banii.

În această comună, prin stăruința d-lui învăț. Em. Copăcianu, s'a înființat o societate pentru încurajarea industriei casnice, viticulturii și agriculturii. Juriul societății, compus tot din d-nele patroane, au premiat pe d-na Elena E. Bădulescu, Epurești, cu premiul onorific; D-șoarele Atina și Eugenia Dumitrescu, Letca-Veche, cu premiul I; d-șoara Paulina Pr. D. Copăcianu, Copaci, cu premiul I; d-șoara M. D. Dimitriu, Ghimpați, cu premiul I; d-na Gherghina V. Ciobanu, premiul II; d-na Elena I. Rădulescu, premiul III; d-na Ana M. Popescu, premiul III, câteși trele din Letca-Veche.

Onor. Prefectură de Vlașca a binevoit a contribui cu 100 lei pentru premii. Au venit la expozițiune și bal un numeros și ales public, între d-ni am văzut pe Învăț. Em. Copăcianu, dirigințele școlii; Ioan Demetrescu, arendaș; N. Antonescu, funcționar; D. Mândricel, controlor; Balaban, oficiant; I. Otsis, Pr. D. Copăcianu, etc.; între d-ne pe d-nele Bălașa I. Demetrescu, Elena I. Dărăscu, H. Antonescu, M. P. D. Copăcianu, M. D. Mândricel, etc.; între d-șoare pe d-rele Atina I. Demetrescu, Paulina D. Copăcianu, M. Dumitriu, Ana Otsis, Polina Milan, etc. Balul a luat sfârșit la 5 ore dimineața.

În tot timpul balului și expoziției a domnit o mare animație. D-l învăț. Em. Copăcianu, a desfășurat o mare activitate pentru ca toate persoanele să fie mulțumite.

Pentru osteneala și pentru laudabila inițiativă, d-l învăț. Em. Copăcianu a fost viu și foarte călduros felicitat de toți.

A. S. R. Principele Carol al României.

A. S. R. Principele Nicolae.

A. S. R. Principesa Elisabeta.

A. S. R. Principesa Maria.

Fac oare lux țărării ?

lucru obicinuit a critica mereu luxul dela sate. După unii, el a ajuns să fie pricina adevărată de nevoie și sărăcie a săteanului. Cred că e o părere cam greșită această spaimă de luxul ce-or fi făcând țărării și că nu el e pricina nevoiei și a sărăciei.

Cine-a văzut țărani germani, francezi ori olandezi, nu se va speria de luxul ce face țăranul nostru, dimpotrivă va găsi că trăește rău, că se îmbracă prost și rău, dacă nu umblă aproape zdrențos ; iar locuința, pe multe locuri, e mai proastă decât a vitelor din alte țări.

Cine din noi a văzut și nu s'a minunat de hainele de sărbătoare ale țăranilor bavarezi? Bărbații cu haine bune de stofă de lână, trainică, cu ceas la brâu, cu pălării curate, cu ghete lustruite, în sfârșit cu port curat, îngrijit. Femeile și fetele cu haine frumoase de lână, cu pieptare de catifea, cu broboade și șorturi de mătase: unele cu ceas, medalioane și inele de aur. Vezi un popor de țărani muncitori, cu fața și mâinele pârлите de soare, dar voinici și bine îmbrăcați. Văzându-i nu zici că merg la peire din pricina luxului, ci simți uimire și fără voie îți zici : «Aceștia au menirea de a cucerii pământul!»; căci din toate se vede vrednicia lor. Acolo țăranul are cerinți și nevoi mai mari decât al nostru ; dar știe să și le îndeplinească. Munca lui și-a gloatei lui e spornică și le dă de unde să ducă vieață omenească.

E lucru nefiresc ca un om să nu dorească traiu bun, port curat și frumos. Asta e tot una ca și cum ai cere săracului că, dacă e nevoieaș, să nu-i fie foame ori frig. Tot așa e și cu luxul. Se știe că, de ce un norod e mai rămas în urmă, de ce îi plac mai mult gătelele și podoabele. A cere fetelor și nevestelor să nu dorească îmbrăcăminte frumoasă, e a le cere lucruri peste puterile lor. Indată ce vor avea cât de puțini bani, îi vor da pe podoabe, fiindcă un neînvățat e mai iubitor de deșertăciuni și îngâmfare. Pentru el e fericire mare să se uite lumea la el și la podoabele lui. La drept vorbind, cine pe lume nu dorește să uimească lumea ? Unul urmărește acest scop prin podoabe, altul prin faptele lui, prin vitejie ori talent.

Dorința de a uimi lumea o avem cu toții, mai mult ori mai puțin, numai mijloacele ne sunt altele.

Dacă țărării ar fi lipsiți și de cerința podoabelor, atunci ar fi ca și acei nenorociți Negri, cari stau toată ziua tolăniți, cari muncesc numai atât cât să nu piară de foame. După ei, numai moartea e mai rea decât munca. Deci nu trebuie să vedem în lux sărăcia țăranului, căci alta e pricina.

Răul e că nu-și sporesc veniturile, nu fac să le fie munca mai producătoare.

Sporirea veniturilor țărănești e singurul leac. Indată ce vor avea de unde și vor fi mai cuprinși, luxul nu-i va apăsă. Omul cuprins nici nu ține atâta de mult să facă lux peste puterile lui. Fiind avut, n'are nevoie să'nșele lumea cu îmbrăcăminte scumpă, ca să-și ascunză lipsa. Lumea îl știe că are vite, casă bună, pământ bine lucrat; pe când săracul n'are ce arată lunei și vrea so'nșele măcar cu hainele. Ar fi de dorit s'avem la sate nu lux, ci traiu bun. Casa țărânului să fie casă, cu două camere, cu ferestre mari, podită. Să aibă grajduri pentru vite, grădină cu pomi, curte curată, toate îngrădite și'n bună stare. Imbrăcăminte să-i fie curată, sănătoasă și frumoasă, să nu-și părăsească portul național pentru stamba deochiată dela târg.

E drept și că țărani noștri nu sunt economi și că trebuie să căutăm a-i face să fie. Pricina au fost năvălirile străine și zăcușile nemiloase ale cârmuirei. Economia era adesea prilej de caznă și moarte. De vreme ce, îndată ce se știa de unul că are ceva, tăbărau pe el Turcii ori zapcii și vai de el să nu fi dat tot ce avea. Așa fiind, pentru ce-ar fi fost omul econom? Muncea doar atât cât să-și ție vieața. Economia e urmare firească a traiului nebântuit de primejdii, când omul nu tremură în fiecare clipă pentru viață. Țărani străini sunt economi, fiindcă au avut, dela o vreme, noroc de asemenea traiu. Din pricina împrejurărilor neprielnice, la noi s'a luat chiar în bătae de joc economia, dovadă zicătoarea: «Cu'n pitic tot calic; cu'n rac, tot sărac!», «Pune mâța'n fiare, când mulge vaca!» ori «Dintr'un ou drege borșul de două ori!» Toate acestea se spun pe seama celor economi, celor porecliți «zgârie brânză», de oarece zgârșiți pân' pe-acolo, ca'n țările străine nu avem. Fără îndoială trebuie să deșteptăm în săteni simțul economiei; dar pentru aceasta e nevoie să-și sporească venitul ca să aibă ce economisi. Să aibă o minte mai născocitoare, să fie mai aprigi după muncă și câștig. Să nu tot aștepte pogoane de pământ dela stat, ci să caute a le lucra bine și cu mai mare folos pe cele ce le are. Să mai cugete și singur ce să facă cu roadele pământului ca să-i aducă mai mult folos.

Ce folos că pune, de pildă, sfeclă și cartofi, și n'au preț? Atunci, decât să le dea pe nimic, mai bine să mai pue muncă și să îngrășe porci, cari au preț mare și se caute, ori să hrănească vacile de lapte și vițelii, căci brânza și untul au iarăși preț, tot așa vițelii frumoși.

De asemenea, în loc să vândă porumbul, să crească păsări, cari au preț și ele și ouăle. Așa fac țărani din Olanda, cari trimet untul și ouăle până prin Anglia. Aceștia au pământ prost și puțin, cu toate astea cu munca și iscusința lor, stau bine.

La noi țărani au pământ bun, și unii au și mult, dar din pricina neștiinței, duc lipsă și nevoie. Nu luxul, ci neștiința e de vină, pentru sărăcia lor.

Acesta poate fi mai înghioldește la muncă, de oarece cum se mulțumesc cu hrană și locuință proastă, de n'ar mai avea și gustul de a se îmbrăcă măcar sărbătoarea mai curat, ar fi chiar în halul leneșului din poveste.

Ar fi un bine, dacă țăranul ar simți nevoie nu numai să se îmbrace curat și frumos, dar să aibă casă bună, gospodărie așezată, curte curată și îngrădită, pomi în grădină, ulițele satului curate, copiii spălați și primeniți. Dar pentru a avea toate acestea trebuie îndrumați spre-o muncă spornică și regulată. Acestea nu se capătă numai cu vorbe, ci se cere să aibă de unde lua pildă, dela învățător și învățătoare și dela preot. Cei mai lesne de îndrumat ar fi tinerii însurați cu fete cari au făcut școală. Aceștia, povățuiți, ar sluji de îndrumare și altora.

Indată ce sătenii vor fi mai cuprinși vor căpătă și gustul de-a economisi. Cine are o sută pusă bine, mai râvnește să-i pue pereche. Iar când va avea o mie, ori va fi pus banii în vite, nu va schimbă mia și nu va vinde vitele să cumpere, să facă lux, ci va aștepta să câștige alți bani, ca să cumpere țoale și broboade. Românul zice bine: «Omul de ce are, de ce dorește să mai aibă».

Un lux împotriva căruia ar trebui luptat sunt salbele. Se închid fără folos o mulțime de bani și nici nu sunt frumoase. E o rămășiță de sălbătecie, de când oamenii știau să-și arate bogăția numai atârând, galbeni de gât sau în păr. Pe urmă, câți țărani nu se păcălesc, cumpărând galbeni falși? Sunt doar alte podoabe mai eftine și mai frumoase, cari pot țineă locul salbelor.

Sofia Nădejde.

Tratamentul preventiv al manei.

ana viilor sau peronospora, este o boală criptogamică destul de bine cunoscută podgorenilor noștrii, cari au avut să sufere pagube simțitoare după urma ei atunci, când dintr'un motiv sau altul nu au aplicat tratamentul preventiv sau curativ al boalei. De aceea nu credem de nevoie să mai descriem caracterele boalei.

În cei 2 ani din urmă boala s'a arătat foarte puțin în țară, și aceasta din cauza secetelor îndelungate ce am avut. Anul acesta, se arată a fi ploios, și prin urmare este foarte probabil ca să reapară mana.

Ea apare mai întâiu pe partea de jos a foilor, sub formă de pete albe pufoase, par'că ar fi presărate cu praf de zahăr. Puține zile în urmă pe fața de deasupra a foilor, și în dreptul petelor pufoase, foaia începe să se roșească și se usucă. Neapărat că dacă nu se iau măsuri din timp, petele se întind foarte repede, ating lăstarii, iar foile atacate se usucă și cad înainte să

se fi copt strugurii. Vița fiind lipsită în parte cel puțin, de organul cel mai de seamă care hrănește fructul, lăstarii, etc., și unde se formează zahărul, se înțelege că vom avea o recoltă slabă de struguri necopți, și un lemn nesănătos și necopt pentru anul viitor.

Pentru ca boala să poată lua naștere, și pentru ca ciuperca să se desvolte repede trebuie să aibă : căldură destulă și umezeală..

Sau, anul acesta după cum se vede, ambele aceste condițiuni vor fi împlinite cu prisosință, așa că fără să profetizăm credem că nu vom scăpa de mană.

Față cu urmările triste ce are această boală pentru punga podgoreanului și pentru viitorul viței, credem că cel mai bun lucru este de a aplica tratamentul pentru prevenirea boalei care se face chiar dela începutul lunii Maiu.

Trebuie să știm că oricare ar fi tratamentul, el nu va vindeca boala, ci oprește numai mersul înainte al ei. Prin urmare este mai logic a o preveni, decât a aștepta să apară pentru ca pe urmă să o tratăm.

Cât pentru tratamente sunt foarte multe formule recomandate însă pentru noi nu sunt bune decât acelea ce sunt experimentate și găsite bune. Printre tratamentele cari nu mai au nevoie de multe laude, căci vechimea lor și generalizarea lor, sunt probe de eficacitatea lui, este zeama bordeleză. Această zeamă cunoscută, este formată din piatră vânăată, var gras și apă.

Aceea ce trebuie observat, este ca piatra vânăată să fie de prima calitate, cristalizată și de culoare albastră; să nu conțină necurățenii mai mult de 5 la sută căci altfel nu mai este bună.

De asemenea varul să fie gras; căci varul slab conține pietre și nisip.

Pentru tratamentul preventiv ce trebuie să se facă acuma, porțiile ce trebuiesc întrebuițate sunt 1—1 și jum. la sută maximum piatră vânăată; 1 la sută var alb gras; la 100 litri apă.

Pentru prepararea zemei bordeleză se topește piatra vânăată deosebit, și pentru înlesnirea topirei ei se poate întrebuița apă căldică.

După aceea se stinge varul deosebit, făcându-se uu lapte de var. Apoi se toarnă laptele de var în soluțiunea de piatră vânăată, amestecându-se mereu cu un lemn. Nu trebuie niciodată să se toarne piatra vânăată în var, căci atunci se produce în soluțiune un compus care arde foile.

Soluțiunea este bună atunci când are culoarea azurie și când nu mai rămâne la suprafața lichidului nici un strat de soluțiune albastră de piatră vânăată necombinată cu varul.

Este recomandabil a nu se face zeamă decât cantitatea necesară pentru o zi.

La primul tratament, în vedere că vița nu are multe foi și lăstari, o cantitate de 3—400 litri la hectar de soluțiune preparată, o credem îndestulătoare.

Pentru acei ce nu ar putea să prepare zeama bordoleză, pot întrebuița preparate din comerț, care însă să fi fost cercate în contra boalei.

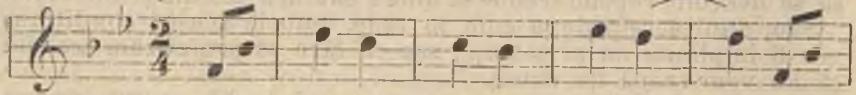
R. V.

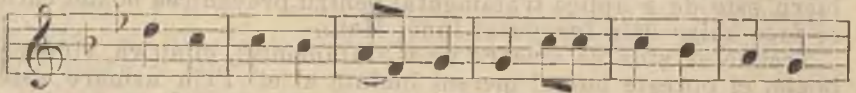
Foaie verde micșunele.

Andante.

Melodia și poezia culese de C. Iordăchescu.

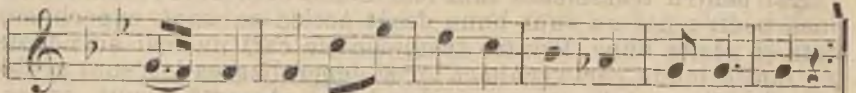

Foa-ie ver-de mic - șu - ne - le, Foa - ie

ver-de mic-șu - ne - le, Pe sub cer și pe sub

D. C.

ste - le, Pe sub cer și pe sub ste - le.

Sboară două rândunele
 Una sboară și se duce
 Pân' ce dă de apă dulce;
 Una cade jos și plânge:
 Așteaptă-mă, surioară,
 Ca să scap la aripioare.
 Aripioare de argint,
 Ca să sbor pe sub pământ,
 La măicuța la mormânt,
 Să mă jelui de-un cuvânt:
 Treci, măicuță, pe la poartă,
 Vezi străinii cum mă poartă
 Desculță și desbrăcată.
 Lăută, nepieptănată,
 Flămângioară și 'nsetată
 Desculță și desbrăcată,
 Și de frați și de surori
 Și de grădina cu flori.
 Străinii se pun la masă,
 Ochii mei tot lacrimi varsă;
 Străinii se pun la cină,
 Ochii mei nu au odină.
 Foaie verde d'un orez
 Să nu plâng, să nu oltez.
 Nu-i o seară, dimineată,
 Să nu șterg lacrimi pe față.

Cronica Săptămânii.

Amnistia dezertorilor și nesupușilor.

Cu prilejul Jubileului, M. S. Regele a binevoit să dea o amnestie nouă dezertorilor și nesupușilor.

Monitorul Oficial cu data de Duminică 14 Mai c. publică decretul următor:

«Dezertorii și nesupușii ale căror clase sunt în gloate și miliții se amnistiază (iartă) pe ziua de 10 Maiu 1906.

Ei se pot întoarce la căminele lor, trecându-se în elementul corespunzător vârstei

Dezertorii și nesupușii ale căror clase sunt în rezervă, concediu sau sub arme, se amnistiează pe ziua de 10 Maiu 1906.

Ei sunt datori a se prezenta la corpurile și serviciile lor pentru a-și îndeplini obligațiunile militare, potrivit legii, trecându-se apoi în elementul corespunzător vârstei.

Condamnații pentru delictele de dezertare simplă sau nesupunere la legea recrutării se grațiază pe ziua de 10 Maiu 1906.

Ei vor fi trimiși corpurilor și serviciilor cărora aparțin, pentru a-și îndeplini obligațiunile militare potrivit legii.

Amnistiații și grațiații sunt datori a se prezenta la corpurile din cari fac parte, până la 31 Martie 1907.

În acelaș număr din *Monitor* se publică și instrucțiunile pentru punerea în aplicare a decretului de amnistierea dezertorilor și a nesupușilor.

Au mai fost iertați de pedeapsă toți condamnații pentru călcarea legii silvică, a legii asupra poliției vânatului, a legii asupra pescuitului și a legii asupra poliției rurale și ale căror condamnațiuni sunt definitive.

Au mai fost iertați de plata amenzilor, cari n'au fost încă percepute la data acestui decret, toți cei cari au fost condamnați la o atare pedeapsă pentru călcarea art. 5 și 8 și următoarele din legea asupra învățământului primar și normal primar, precum și pentru faptul neînfățișării ca martor înaintea judecătorilor.

Pelerinagiul de la Ruginoasa, în amintirea lui Cuza Vodă.

La 2 Maiu trecut, vre-o sută de studenți din Iași, în frunte cu d-l profesor A. C. Cuza, mai mulți cetățeni și ziariști ieșeni au fost la mormântul dela Ruginoasa al lui Cuza Vodă, sub care s'au pus temelile pentru întemeerea domniei unei dinastii streine.

Au fost de față la Ruginoasa și vre-o 1500 de săteni din partea locului.

La orele 10 dimineată începe serviciul divin oficiat de clerul bisericii castelului, în frunte cu bătrânul preot Vasile Florescu.

Un cor compus din studenți întovărășește serviciul divin.

Procesiunea, în frunte cu coroana studenților și preoții, merg la mormânt unde se oficiază o panachidă.

Studentii aveau cu ei steagul pe care la 3 Maiu 1873, l-au adus ei acolo, când a fost înmormântat Vodă Cuza. Steagul se află depus în biserică.

Au luat cuvântul: d-nii A. C. Cuza, profesor universitar, care rostește o înălțătoare și mișcătoare cuvântare, Zamfir, student, M. Teodorescu student, Giuncu, student, Bogrea licențiat în litere și Major Manolescu.

Studentii au depus pe mormânt o prea frumoasă coroană cu inscripția «*Românii recunoscători lui Vodă Cuza. 2 Maiu 1906*».

Adunarea îngenunchiază la mormânt.

Apoi vizitează palatul și împrejurimile.

Din Ruginoasa s'a trimis M. S. Regelui următoarea telegramă:

«Intruniți la un serviciu pios oficiat la mormântul Voevodului Cuza, predecesorul Vostru, cu ocazia aniversării zilei în care s'a petrecut unul din actele sale mărețe, cu toată dragostea gândului nostru la Majestatea Voastră, întemeietor al regatului, Vă rugăm respectuoși a primi omagiile noastre de iubire, credință și devotament.»

În aceeaș vreme s'a trimis și văduvei lui Vodă Cuza, Doamna Elena Cuza, următoarea depeșă:

«Intrunindu-ne la mormântul marelui Domn Alexandru Ion, ilustrul vostru soț, pentru a-i aduce prinosul recunoștinței noastre pioase cu ocazia acestei vizite, vă rugăm respectuos a primi omagiile ce din toată inima vi le adresăm.»

Aromâni uciși de greci.

După știri din Macedonia, în lupta bandei grecești contra familiilor aromânești, au fost uciși aromâni și 12 soldați turci; 14 soldați au fost răniți. Câteva familii au fost răpite.

S'au trimis câteva detașamente spre a urmări banda.

Spitale rurale.

S'a votat proiectul de lege pentru înființarea a 32 spitale rurale cu numele «Carol I», cu ocazia jubileului de 40 ani de domnie ai M. S. Regelui.

Monumentul independenței.

În timpul guvernului liberal, Camera a votat un proiect de lege pentru ridicarea unui monument în Capitală, în amintirea războiului independenței, al patriotismului armatei române și al viteazului ei conducător M. S. Regele, pentru care se și votase o sumă de 500.000 lei.

Pentru ca monumentul să fie cât mai măreț, Camera actuală a mai votat încă 500.000 lei, așa că monumentul va costa un milion de lei.

Daruri pentru muzeul „Carol I” din Bulgaria.

Dela Ministerul de războiu s'a trimis în Bulgaria darurile destinate muzăului «Carol I» din Poradim, sat în care M. S. Regele își avea cartierul său general în timpul asediului Plevnei.

S'a trimis: tunuri, puști, săbii, lănci, instrumente de geniu,

portrete, tablouri, corturi, obuze, și în slârșit bustul și patul de companie al M. S. Regelui României.

Aceste obiecte sunt menite să amintească pe veci partea luată de către armata română în războiul din 1877—1878.

Veziuviul s'a potolit.

Veziuviul, despre a cărei erupțiune am vorbit în numerele trecute, s'a potolit acum. Cu frică însă, locuitorii încep a se întoarce în sat ele părăsite și caută a-și reface gospodăria. Pagubele se pot socoti acum mai bine: ele se urcă la suma de 400.000.000 franci.

Adunarea legiuitoare din Rusia.

«Duma», adunarea legiuitoare din Rusia, și-a deschis ședințele ei printr'o serbare prezidată de Țar. Discuțiile s'au început prin chestia adresei, pe care adunarea trebuie s'o trimită împăratului ca răspuns la discursul tronului.

De notat este că între vice-președinții adunării este și un Român din Basarabia, d-l profesor Grădescu.

Moartea marelui scriitor Ibsen.

Marele scriitor norvegian Ibsen, autorul mai multor piese teatrale de mare preț, a murit în ziua de 10 Mai în orașul Christiania din țara sa. Ibsen moare în vârstă de 78 ani.

Cronica Agricolă, Economică și Comercială

Starea agricolă de care depinde partea economică a țării și a agricultorilor în particular, se arată bună, dacă judecăm lucru după mersul semănăturilor de toamnă și de primăvară, cu toate ploile ce a căzut cu începere dela 12 Aprilie c. Deși semănăturile nu lasă nimic de dorit, ca și zarzavaturile, cari de astă dată indetulează cu prisosință trebuințele bucătăriei la sate ca și la orașe; deși iarba câmpului, pe acolo pe unde pășunile sunt în deajuns, este abundentă așa încât oaia, capra, ca și alte animale de muncă și rentă s'au putut hrăni în deajuns, cu toate acestea în unele orașe ale țării, și mai cu seamă în București, care este centrul de consumațiune al țării, prețurile aproape la toate lucrurile trebuincioase vieții omului sărac și bogat se scumpesc, în loc ca prețul lor să se socotească, în raport cu cheltuelile acestora, care caută a îndestulă târgul de desfacere a produselor lor.

Am arătat în atâtea rânduri cum măcelarii scumpesc după voia lor carnea de vacă și pe cea de miel, nu mai vorbesc de pește, fără ca cei în drept să le ceară socoteală, întru cât cheltuiala lor s'a mărit. Toți măcelarii din București au făcut cartel, așa că a urcat carnea de vacă la 1 leu chilogramul, zarzavagiile la rândul lor nu s'au lăsat nici ei mai pre jos, iar în cât privește pâinea și mălaiul, cu toată recolta abundentă de grâu ce am avut în anul trecut și cu toată starea cea bună a noilor recolte ce le vedem cu ochii, brutarii nici că se gândesc la reducerea prețului.

Nu numai atât, dar cu deschiderea expozițiunii naționale ce

se face în onoarea și amintirea celor 40 de ani de glorioasă domnie a M. S. Regelui Carol I, se vorbește că și brutarii vor mai scumpi pâinea. Deci traiul omului muncitor și sărac, va deveni din zi în zi mai greu pentru el și familia lui; așa în cât omul muncitor nu va putea câștiga nici atât cât să poată cumpără pâinea trebuincioasă copiilor lui. În cazul acesta omul muncitor, care trebuie să se gândească și la ziua de mâine, nu va fi în stare ca să economisească un ban alb pentru zile mai negre, când nu va găsi nimic de lucru, sau când din cauza unei boli nu va putea munci. Și fiindcă populațiunea săracă este aceia care predomină la sate și la orașe, ar trebui ca cei în drept, la orașe, să nu lase pe consumator la voia întâmplării, adică la voia acelor cari caută cu orice chip a speculă ultima centimă a omului muncitor, în folosul lor. Ne putem întreba și cu drept cuvânt: întru cât vitele de măcelării ca și mieii sau scumpit, ca măcelării să scumpească carnea acestor animale? Am văzut cum un măcelar a cumpărat doi miei buni cu 5 lei, și după ce i-a tăiat, carnea acestor miei a vândut'o cu 12 lei, la acești 12 lei trebuie să mai adăogăm alți 4 lei cu care el a vândut cele două piei ale mieilor. Acești oameni în târgul Bucureștiului vor să câștige, nu sută la sută, ci 2 sute la sută, dacă nu mai mult. Ei vor să pilduiască pe cămătarii satelor și ai orașelor, cari unii din ei câștigă la sută 4 sute. De aceia acești oameni dela sate, când băncile populare au început să se înființeze, și când d-l Sp. Haret ca ministru al Instrucțiunii publice, a căutat să le dea cea mai mare dezvoltare, spre a scăpa pe săteni din ghiarele cămătarilor dela sate, ei au întrebuițat toate mijloacele putincioase spre a zădărnici înființarea lor, iar pe cele înființate să le desființeze. Dar munca lor a fost zadarnică căci băncile populare propășesc, așa că acești cămătari, dușmani neîmpăcați ai dezvoltării economice a satelor, vor trebui să părăsească satele și să își caute în altă parte a-și întrebuiță meseria lor de cămătari. Cei mai mulți vor căuta a se stabili pe la orașe, spre a-și întreprinde meseria lor de cămătari. Acești oameni, cu tot muntele de pietate înființat prin lege, vor ști să-și facă, meseria, și vor căuta să împiedice afacerile acestui munte zis de pietate.

Deci sunt atâtea chestiuni economice de care trebuie să profite în mod cuviincios atât consumatorul cât și vânzătorul, cel care cumpără, cât și cel ce vinde, fie banul fie pâinea. Nu trebuie ca unul să se ridice prin înșelăciune în dauna altuia, deși totdeauna consumatorul este cel înșelat.

Dar să reviu la starea semănăturilor. Ploile ce au căzut dela 12 Aprilie a. c. și până la această dată, ca și timpul călduros ce am avut până la începutul ploilor, au făcut ca vegetațiunea semănăturilor ca și a altor plante, să câștige cel puțin 15 zile. De aci să și explică că pe la 30 Aprilie st. v. cea mai mare parte din semănăturile de grâu, orz și seară de toamnă au dat în spic.

Ploile ce au căzut peste mănoasele noastre semănături au fost însoțite și de grindină în unele părți ale țării, însă daunele cauzate de grindină n'au fost așa de mari, față cu folosul ce ploile au adus semănăturilor în general. Semănăturile de primăvară fiind isprăvite sau aproape pe isprăvit, agriculturilor noastre nu trebuie să le scape din vedere facerea ogoarelor pentru semănăturile de toamnă. Pământul având destulă umezeală, arătura ogoa-

relor se va putea face în cele mai bune condițiuni. Nu trebuie întârziat cu facerea ogoarelor, fiindcă nu se poate ști dacă în încetarea ploilor nu va urma un timp mai secetos, așa în cât facerea ogoarelor să se întârzieze nu numai din cauza timpului, ci și din cauza altor lucrări ale câmpului.

TÂRGURILE NOASTRE. Afacerile cu cereale ca și prețurile în târgurile noastre au puțină însemnătate, cred că această stare se datorește bunelor semănături nu numai din țara întregă ci și din străinătate.

Astfel la târgul din Brăila prețul cerealelor se poate vedea în tabloul de față:

Grâul suta de kilograme s'a vândut cu	10—14 lei — ct.
Orzul » » » »	00—11 » 60 »
Orzoaica » » » »	00—11 » — »
Porumb comun » » » »	00—11 » 30 »
Porumb colorat » » » »	00—12 » 75 »
Cincuantin » » » »	12—13 » 20 »
» pinolet » » » »	00—12 » 50 »
» roșu » » » »	00—12 » 80 »
Secara » » » »	00—12 » 40 »

La târgul din București (Obor), grâul de calitate bună s'a vândut cu 73—76 lei chila, de calitate mai inferioară cu 65—73 lei chila. Orzul s'a vândut cu 48—54 chila. Ovăzul cu 44—50 lei chila. Porumbul cu 60—70 lei chila.

«Nutrețurile». Fânul bun se vinde cu 65—70 lei mia de kilogr., de calitate mai inferioară cu 45—60 lei mia de kilogr., paiele cu 25—35 lei mia de kilogr., de calitate mai inferioară cu 18—26 lei mia de kilograme.

«Prețul vitelor». Boii buni și grași, perechea s'a vândut cu 400—500 lei; boii de jug buni, cu 300—400 lei; boii mai potri-viți cu 250—300 lei; vacile cu 80—150 lei; caii de trăsură s'au vândut cu 250—500 lei perechea.

Prețurile cu cari s'au vândut cerealele în târgurile străine sunt aproape acelea pe care le-am publicat în cronică agricolă de pe luna Aprilie.

V. S. Moga.

Lista generală a Loteriei «Presei».

Prima Tragere efectuată în ziua de 11 Maiu 1906.

A câștigat 10.000 lei No. 075.520.

A câștigat 1.000 lei No. 189.550.

Au câștigat câte 100 lei, Numerile: 180.246, 086.773, 025.504, 038.446, 061.257, 087.416, 112.878, 165.051, 177.356.

Au câștigat câte 50 lei, Numerile: 211.215, 027.585, 139.288, 100.724, 107.378, 057.589, 181.173, 127.524, 080.766, 000.708, 165, 161, 081.714, 044.229, 097.980, 107.534, 108.017, 141.521, 101.054, 194.445, 202.499, 081.714.

Au câștigat câte 10 lei. Numerile: 118.734, 073.602, 099.190, 101.344, 020.682, 129.328, 013.860, 181.978, 116.245, 075.245, 049.820.

117.058, 014.415, 132.407, 035.317, 004.034, 013 173, 204.622, 006.635,
 110.349, 025.486, 064 742, 137.072, 042.658, 024.545, 126.603, 166 399,
 178 258, 147.051, 023.795, 204.095, 072.456, 062.638, 002.477, 054.708,
 182.284, 123.785, 054.461, 084.789, 207.989, 181.391, 036.667, 196.476,
 033.453, 086.692, 072.538, 107.614, 046 600, 091.775, 046.855, 134.747,
 072.493, 187.562, 121.054, 037.117 174.216, 054.767, 191.026, 118.684,
 079.220, 013.816, 093.751, 068.679, 130.410, 178.130, 192.919, 100.200,
 078.293, 070.145, 121.153 157.781, 192 369, 006.876, 023.252, 083.726,
 163.890, 212 216, 200.548, 147.226, 106.547, 198.685, 190.942, 163.531,
 177.444, 050.748 104 994, 113.878, 016.897, 197.414 016.750, 171.493,
 115.180, 180 399, 065.035 026.156 053.150, 130 634, 001 360, 201.281,
 079.588, 028.908, 195.953, 190.273, 015 902, 135.133, 010744, 123.600,
 100.443, 005.642, 000.600, 090.583, 194 260, 122.684, 003.658, 028.333,
 035.896, 037.141, 041396, 044.083, 047.608, 048.013, 055.175, 060.053,
 060.579, 066.204, 068 428, 069.578, 069.616 072.239, 075.085, 075.805,
 076.070, 076.136, 081.819, 084 592, 084.615, 088 419, 089.977, 095.430,
 095.693, 096.567, 098.091, 098.351, 099.639, 107.684, 109.888, 109 916,
 113.782, 113 878, 114.900, 119332, 120,109, 121.380, 125.542, 127.892,
 129.553, 132.310, 133.744, 134.138, 135.509, 140 205, 140 231, 141.631,
 142.763, 143.552, 144.402, 145.020, 146.836, 148.663, 149.931, 150.319,
 152.507, 153 971, 158,505, 160.652, 160.882, 168.386, 168 850, 169.783,
 171.874, 172,024, 173.568, 175,248, 175.277, 176.650, 178.772, 179.346,
 183.157, 183.517 184,948, 188.362, 190.569, 191.343, 191.945, 194.962,
 197.571, 199.005, 201.894, 204.430, 218.346, 148 404, 168.859.

A doua tragere se va face în timpul expoziției; biletele neșite iau parte și la a doua tragere.

Dare de Seamă.

Apel către tipografi, litografi, librari, ... profesori, preoți și studenți de Gr. Creșu, profesor, 1906.

Intr'o broșură de 11 pagini, autorul face un călduros apel către revizorii școlari, profesori, preoți, studenți, tipografi, litografi, librari, anticvari și legători de cărți, ca să adune la un loc cărțile ziarele, hârtiile și stampele apărute în localitate, din timpurile cele mai vechi și până astăzi. Aceste colecții le vor trimite comisariatului general al expoziției naționale, sau, dacă nu le este cu putință, să alcătuească cataloage cronologice în cari să arate titlul cărții, autorul, traducătorul, litograful, ediția, ilustrațiile, locul tipăririi, tipografia, strada, data de pe titlu, cea de pe copertă, formatul, etc.

În legătură cu aceste colecții și cataloage, autorul arată însemnătatea lor pentru compunerea unei bibliografii românești. Cu atât mai de preț sunt cărțile și manuscrisele, cu cât multe din ele n'au fost trecute în cataloage cum sunt: cataloagele bibliotecilor statului ale Academiei, catalogul bibliografic de Iarcu și G. Popescu, istoria școalelor de V. A. Urechia, apelul pentru cărți vechi de I. Bianu, etc. Tot atât de însemnate sunt încă documentele, manuscrisele și cărțile din Rusia, Austro-Ungaria, Serbia, Turcia

și Grecia, și privitoare la frații noștri sau la noi. Tipografi ar putea face istoricul institutelor lor; de unde au cumpărat tipografia, literile, ce lucrări au tipărit, ce manuscripte au rămas nepublicate.

Profesorii și cărturarii ar putea face cercetări asupra vechilor tipografii din țară și din provinciile locuite de Români. Autorul dă în broșura sa notițe prețioase cu privire la înființarea tipografiilor în diferite orașe, atrăgând astfel luarea aminte a tipografilor și cercetătorilor. Suntem de aceeaș părere cu dânsul, că în bibliotecile noastre din țară nu se află multe din cărțile, revistele și stampele apărute la noi și că golul acesta s'ar, putea împlini mai repede și mai sigur prin adunarea cărților, a manuscriptelor și a ilustrațiilor și printr'o alegere bună a lor.

Apelul d-lui profesor Crețu se adresează și în mod special unor anumite persoane, în posesia cărora se găsesc cărți și stampe dela 1800 încoace.

Dacă la acest apel, făcut în folosul cunoașterii neamului nostru, vor răspunde toți cei cărora se adresează, sunt sigur că noi materiale se vor adună pentru o mai de aproape cunoaștere a literaturii, a istoriei și a artelor grafice la poporul românesc.

G. T.

Informațiuni.

În ziua de 22 Maiu ora 3 p. m. se va face inaugurarea societății antialcoolice «Cumpătarea» din Mărășești (Putna).

Urăm succes noii societăți.

LICITAȚIUNI

În ziua de 20 Maiu a. e., ora 10 și jum. a. m., se va ține la Eforia Spitalelor Civile din București, Bulevardul Elisabeta No. 3, licitație publică cu oferte închise pentru arendarea pe termen de 10 ani a pepinierii de arbori fructiferi dela Brebu, de pe moșia Brebu din jud. Prahova, pepinieră care are o întindere de circa 14 pogoane.

Condițiunile vânzării se pot vedea la Serv. Domenial, Secția Silvică al Eforiei Spitalelor Civile în orele de cancelarie, în toate zilele de lucru dela 8—1; garanția provizorie este de lei 800.

În ziua de 10 Iunie 1906 orele 10 și jum. a. m., pentru vânzarea de veci a vilei Eforiei, situată în Sinaia, strada Cantacuzino, împreună cu mobilierul și locul pe care este construită. Garanția pentru admitere la licitație este de lei 21.500.

Supra oferte și oferte condiționale nu se primesc.

Pentru orice informațiuni d-nii amatori se vor adresa la Serviciul Domenial al Eforiei, secția Bunurilor, între orele de lucru dela 10 și jum. până la 12 jum. a. m.

Licitațiunile se vor ține conform art. 72—83 din legea contabilității publice.

„STEUA“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legitime, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin un leu pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întăiu un după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Președintele Academiei române*. — *Vicepreședinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *fost Ministru, profesor universitar*. — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar, fost inspector școlar*. — *Membrii*: Petre Gârboviceanu, *fost Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, *fost senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor*. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; *Preotul econom* Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor*.

Membri înscriși și cotizațiuni plătite (urmare).

Paulina Aslan (str. Gloriei 6, București), 2 lei; Dr. E. Kaminski (b-dul Pache 37, București), 2 lei; M. Minculescu (calea Plevnei 62, București) 2 lei; E. S. Todirașcu (str. Stindard 12, București), 2 lei; M. E. Costache (str. Viitorului 43, București), 2 lei; Maria C. Davidescu (str. Rumeoară 15, București), 2 lei; Vasilia Georgescu (str. Rumeoară 15, București), 2 lei; Theodora Mincovici (calea Moșilor 332, București), 2 lei; Elena Moșoiu (str. Știrbei Vodă 111, București), 2 lei; Smaranda Erbiceanu (str. Știrbei Vodă 114, București), 2 lei; Florica Pascal (str. Armenească 9, București), 2 lei; V. Vrânceanu (str. Rotari 15, București), 2 lei; Pr. Răsvănescu (biserica Cuțitu de Argint, București), 2 lei; A. N. Constantinescu (str. Buzești 107, București), 2 lei; Angela D. Holban (str. Dionisie 49, București), 2 lei; Paul Pașa, institutor (str. Brăilei 116, Galați), 2 lei; Ecaterina Pașa (str. Brăilei 116, Galați), 2 lei; Ioan Pralea (str. Bulgară 48, Galați), 2 lei; Eugenia N. Boroncea (str. Brăilei 130, Galați), 2 lei; N. Damian (str. Democrației 20, Galați), 2 lei; El Tudoriu (str. Brăilei 137, Galați), 2 lei; Natalia Nedelcu (str. Brăilei 135, Galați), 2 lei; Ecaterina Fântânariu (str. Brăilei 165, Galați), 2 lei; State C. Văleanu (str. Spitalului 4, Galați), 2 lei; Anton Iconomu (str. Teuciu, Galați), 2 lei; Grigore Coman (str. Grădina-Veche, Galați), 2 lei; Th. Popescu (b-dul Carol 75, București) 2 lei; Dr. Const. Jormescu (str. Mercur 10, București) 2 lei; Ioan C. Constantinovescu (str. Fântânei 71, București), 2 lei; L. Henghele (str. Racoviță 13, București) 2 lei; Căpitan N. Popescu (b-dul Carol 75, București), 2 lei; Th. Popescu (str. Negustori 5, București), 2 lei; Nicolae V. Ionescu (la Caracal), 2 lei; D. I. Constantinescu (la Drăgășani), 2 lei; Gh. Popescu (la Roman), 2 lei; Ecaterina N. Popescu (la Caracal), 2 lei; Pr. Veniamin Piticariu (m-rea Râșca, Suceava), 10 lei; Erom. Teodorit M. D-tru (m-rea Râșca, Suceava), 2 lei; Erom. Teodosie Harcută (m-rea Râșca, Suceava), 2 lei

Ierod. Honona Liculești (m-rea Râșca, Suceava), 2 lei ; Ierod Gherasim Agapie (m-rea Râșca, Suceava), 2 lei ; Vasile Gh. Mihăilescu, cântăreț (Râșca, Suceava), 2 lei ; Ierod. Mecarie Bosianu (Râșca, Suceava), 2 lei ; Ierom. Galactiow Ciobanu (Râșca, Suceava), 2 lei ; Ierom. Pahonu Văcărescu (Râșca, Suceava), 2 lei ; Monah. Gherasim I. a Nichitei (Râșca, Suceava), 2 lei ; Monah. Ionichie a Tomei Tatârvei (Râșca, Suceava), 2 lei ; Monah. Ignatie P. Olariu (Râșca, Suceava), 2 lei ; Ierom. Ilie Cernescu (Râșca, Suceava), 2 lei ; Ierom. Vasile Bucătaru (Râșca, Suceava), 2 lei ; Pr. Grigorescu I. (Râșca, Suceava), 2 lei ; Pr. Mihaiu Cărlănescu (com. Bogdănești, Suceava), 2 lei ; Pr. Mihăescu C. V. (com. Râșca, Suceava), 2 lei ; Hudită Vasile, învățător (com. Bogdănești, Suceava), 2 lei ; Olimpia Zaharescu (com. Bogdănești, Suceava), 1 leu ; St. Polotă, primar (com. Bogdănești, Suceava), 1 leu ; N. Gavrilescu, secretar (com. Bogdănești, Suceava), 1 leu ; Gh. Marinescu (com. Cămineasca, Vlașca), 1 leu ; Trifu Ștefănescu (com. Letea Nouă, Vlașca), 1 leu ; Zaharia Măracineanu (com. Bila, Vlașca), 1 leu ; I. C. Mihalcea (com. Pângălești, Vlașca), 1 leu ; Em. Copăceanu (com. Letea-Veche, Vlașca), 1 leu ; Tudor Moldoveanu (com. Bălăria, Vlașca), 1 leu ; C. Marinescu (com. Ghimpați, Vlașca), 1 leu ; Petre P. Tone (com. Pângălești, Vlașca), 1 leu ; Gh. Hristescu (com. Cămineasca, Vlașca), 1 leu ; Chiulescu C. (com. Pângălești, Vlașca), 5 lei ; Neagu R. Fânică (com. Pângălești, Vlașca), 1 leu ; Ilie Ienculescu (com. Pângălești, Vlașca), 1 leu ; Gh. Mihăescu (com. Cămineasca, Vlașca), 1 leu ; Ștef. Iordanovici (com. Cămineasca, Vlașca), 1 leu ; Seastața Radovan, profesoară (str. Liceului 2, Craiova), 5 lei ; Eliza Stancovici (str. Liceului 7, Craiova), 2 lei ; Viola Fortunescu (str. Vinerii 81, Craiova), 2 lei ; I. Simionescu (com. Bistrița, Vâlcea), 2 lei ; I. G. Dumitrașcu (com. Bistrița, Vlașca), 1 leu ; Eufrosina I. Dumitrașcu (com. Bistrița, Vâlcea), 1 leu ; Vasile Buricea (com. Bistrița, Vâlcea), 1 leu ; I. Georgescu (com. Bistrița, Vâlcea), 1 leu ; Pr. Damaschin Pandelescu (com. Bistrița, Vâlcea), 1 leu ; I. Mihăilescu (com. Bistrița, Vâlcea), 1 leu ; N. Lăzărescu (com. Bistrița, Vâlcea), 1 leu ; Ierodiaconul Justin Dobrotă (com. Bistrița, Vlașca), 1 leu ; Const. Nițulescu (com. Bistrița, Vlașca), 1 leu ; Procopie Florescu (com. Bistrița, Vlașca), 1 leu ; Ioan C. Popovici (domeniul coroanei, com. Domnița), 2 lei ; Iulius T. Mihalcea (domeniul coroanei, com. Domnița), 2 lei ; Const. Nițescu (domeniul coroanei, com. Domnița), 2 lei ; Ioan Georgescu (domeniul coroanei, com. Domnița), 2 lei ; Const. Cârtescu (domeniul coroanei, com. Domnița), 2 lei ; Const. Ionițoia (domeniul coroanei, com. Domnița), 2 lei ; Robert Ștefanak (domeniul coroanei, com. Domnița), 3 lei ; Ioan Condruț (domeniul coroanei, com. Domnița), 2 lei ; Mihalache Ionescu (domeniul coroanei, com. Domnița), 1 leu ; Pavel Nicolae (domeniul coroanei, com. Domnița), 1 leu ; Nicolae Popescu (domeniul coroanei, com. Domnița), 1 leu ; Neacșu Gabrielescu (domeniul coroanei, com. Domnița), 1 leu ; Toma Bodeanu (domeniul coroanei, com. Domnița), 1 leu ; N. Cucu (domeniul coroanei, com. Domnița), 1 leu ; Ion Dăscălescu (domeniul coroanei, com. Domnița), 1 leu ; Vasile Țigăreanu (domeniul coroanei, com. Domnița), 1 leu ; Iordache Durbacă (domeniul coroanei, com. Domnița), 1 leu ; Alexandru Podaru (domeniul coroanei, com. Domnița), 1 leu ; Gh. Țigăreanu (domeniul coroanei, com. Domnița), 1 leu ; Nicolae Neacșu (domeniul coroanei, com. Domnița), 1 leu ; Dumitru Mocioriuță (domeniul coroanei, com. Domnița), 1 leu ; Ilie N. Martinescu (domeniul coroanei, com. Domnița), 1 leu ; Nicolae Stoian (domeniul coroanei, com. Domnița), 1 leu ; Vasile Teodorescu (domeniul coroanei, com. Domnița), 1 leu ; Mateiu Dobrescu (domeniul coroanei, com. Domnița), 1 leu ; Pr. Ștef. Georgescu (domeniul coroanei, com. Domnița), 1 leu ; P. N. Baștiuran (domeniul coroanei, com. Domnița), 1 leu.

Numărul membrilor înscrși cu începerea anului 1906 și până în prezent este de 700; iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 2.350 lei și 10 bani,

(Va urmă în numărul viitor).

NICOLAE LUPAŢ

24, Calea Victoriei, Bucureşti.

■ PALARII, PALARII, PALARII ■

moi şi tari, culori şi negre

primesc zilnic

Noutăţi diferite.

■ GHETE, GHETE, GHETE ■

pentru Dame, Bărbaţi şi Copii

Fabricaţiune proprie

Atelier special pentru comenzi

Primesc blănării în păstrare.

52-11.

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin vărsat. Sediul Londra. Sucursala Bucureşti.

Comitetul central: la Londra

Lachlan Macintosh Rate,	"
G. I. Goschen	"
Viconte Duncanannon	"
E. W. H. Barry	"
Robert Hamilton Lang	"
Demetre de Frank	Viena
P. Naville	Paris
Ad. Vernes	"

Directori: { C. A. Stolz
 { E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalindern, Demetru Ioan Ghika şi Arthur Green.

Sediul social:

Londra 7 Creat Winchester street.
Sucursala: Bucureşti, Piaţa sf. Gheorghe.

„NAŢIONALĂ“

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREŞTI
Capital în acţiuni întreg vărsat în aur Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă compuse din prime şi daune 3.955 688.76
Idem format din capital şi alte rezerve 1.075.842.60

Total în aur Lei 7 052.531.36
Daune plătite Lei 33.000.000

Vice-preşedinte A. Băicoianu.

Dir. general E. Grünwald.

„NAŢIONALĂ“ asigură contra incendiului, a «grindinei», contra riscului pierderii valorilor. Asigurările pentru viaţă sunt permise în toate combinaţiunile obişnuite ca: «cas de moarte, supravieţuire, zestre şi rentă». Sediul social în palatul Societăţii din str. Doamnei No 12, Bucureşti. Reprezentantă generală în Bucureşti, str. Smârdan No. 4. Agenţii în toate oraşele din ţară.